

Jeg skal imidlertid omtale disse mindre udførlig, ikke fordi jeg har mindre at indvende mod dem, men fordi det forekommer mig uensynligt, at de Bestemmelser, som disse Paragrafer indeholde, ere saa uforstandige, at en yderligere vidtløftig Udvikling deraf ikke kan anses for nødvendig. De gaa fornemmelig ud paa at forbyde Skolekommisitionerne ved en Ordning mellem deres egne Medlemmer at overlade Nogetsomhelst til Kommisitionens Formand, hvad der dog ellers anses for en naturlig Ordning, i ethvert Kollegium, og hvad der netop i et Kollegium som de her omhandlede, der virke for et Landdistrikt, maa anses for dobbelt hensigtsmæssigt. — Fremdeles gaa de nævnte Paragrafer ud paa at forbyde enhver Afgjørelse af nogensomhelst Sag paa anden Maade end i samlede Møder, og altsaa udelukkes derved ogsaa enhver Afgjørelse ved Hjælp af skriftlig Udværling af Meninger, hvilket dog ellers overalt anses for ikke at være nogen ubelig Forretningsgang. Udelukkes denne, vil der uden tvivl deraf følge en stor Vidtløftighed i det praktiske Liv, navnlig paa det Omraade, hvorom der her er Tale, nemlig med Hensyn til Skolevæsenet, og først og fremmest da i Landdistrikterne.

Jeg kan saaledes heller ikke anse det andet Afsnit af det foreliggende Lovforslag for paa nogen Maade at være heldigt; men jeg skal afvente de Uttringer, som maatte fremkomme fra andre Medlemmer, førend jeg tager nogen endelig Bestemmelse om, hvorledes jeg vil stille mig til Spørgsmaalet om Lovforslagets videre Fremme. Som det foreligger, tror jeg ialtfald ikke at kunne give det min Stemme, idet det, som nu nærmere udviklet, betæder en mislig Vej med Hensyn til Lovgivningsmaaden og derhos har givet Begrebet „Eilyn“ en Fortolkning, som ingenlunde stemmer med dets historiske Betydning, og som ingenlunde fremmer Skolevæsenets Dæv, ligesom det endelig ordner Forretningsgangen for Skolekommisitionerne. Vedkommende paa en meget uheldig Maade, idet det tildels foreskriver en Fremgangsmaade, der enten slet ikke kan følges, eller ialtfald ikke kan følges, uden at de Interesser, som skulle

varetages saavel af Skolekommisitionerne som af Eogneraaderne, varetages mindre godt.

Formanden: Det følger ganske vist af dette Lovforslags Bessaffenhed, at der ved dets første Behandling kan være noget større Anledning, end der ellers er ved første Behandling af Lovforslag, til at komme ind paa Sagens Enkeltheder; men jeg skal dog henstille til de følgende ærede Talere, at de ikke mere end nødvendigt fordybe sig i Lovforslagets Enkeltheder og navnlig ikke i Enkeltighederne i Lovforslagets 1ste Paragraf.

Tjensen: I Modsetning til den sidste ærede Taler skal jeg tillade mig at bemærke, at det for mig ganske vist mere er Formen end Indholdet af dette Lovforslag eller, som en gammel Rigsdagsmand har udnyttet sig, mere Overtækket end Fylden, som støder mig. Uden at jeg paa nogen Maade skal indlade mig paa at drøfte Lovforslagets enkelte Bestemmelser, maa jeg sige, at det forekommer mig meget uheldigt, at Indholdet af denne Lov er fremkommet i Lovs Form, fordi det forekommer mig, at man her søger at regulere Forhold, som hurde ordnes ved de kommunale Kræfters indbyrdes Brydning, og fordi Lovforslaget paa enkelte Punkter berører et Omraade, hvor Kommunernes frie Selvbestemmelsesret absolut bør være den gjældende. Derhos forekommer det mig at være unødvendigt, at denne Lov udkommer, efterat den høitærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet ved Behandlingen i Folkethinget har erklæret, at det omtalte Cirkulære af 3die April 1869, som har givet Anledning til Misforstaaelser, hvis Loven ikke udkommer, skal blive nærmere forklæret, saaledes at disse Misforstaaelser kunne fjernes. — Forinden jeg imidlertid gaar dybere ind paa denne Betragtning, maa jeg dog tillade mig at forudstille den Bemærkning, at naar man i det Hele taget igjennem Lovgivningsmagten vil være ved Skolevæsenet, forekommer det mig sørgeligt, at man vil indskrænke sine Bestræbelser til et saa snevert Omraade som det, der her er bragt paa Dmtale. Vi have siden 1814 ikke faaet nogensomhelst Reform i vort